

Mesih'in Doğuşu ve İçsel Barış

أُوْبَهُ؛ وَزُؤْمًا هَمًّا، نَعْمًا سَحْمًا، وَوَدًّا.
كَلِمَ كَهْمَبٍ جِبِّ سَمًّا، وَنَجْمًا زُؤْمًا، وَنَعْمًا وَوَدًّا سَمًّا.

Süryanicede **نَعْمًا nafšo / nafşa** diye bilinen NEFİS, can ve ego anlamına gelir. Bu aynı zamanda ruhta mevcut olan ama terbiye edilmemiş benliktir. MESİH, terbiye olmamış bu nefisten dolayı benliğimizde yaşadığımız içsel karşıtlığı/çatışmayı uyuma kavuşturmak üzere, ruhun gücünü ve iktidarını dünyevi yaşamda egemen kılmak için doğmuştur. O, beni benden, seni senden, bizi bizden kurtarmak ve özgürleştirmek için dünyaya geldi. Öyle ki, düşüncelerimiz ruhun anlamlarıyla aşılsın ve dünya toprağında iyi meyve versin. Çünkü onun terbiyesiyle yenilenmiş ve güncellenmiş bir ruh ile yeni bir yaşam evresine geçiyoruz. Söylendiği üzere; **“Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur”** (2. Korintliler 5: 17-19).

Yine böyle bir dönemdi. Sadece dış dünya değil, aynı zamanda ruh da alabildiğine soğumuştü. Bencillik ve gaddarlık hüküm sürüyordu. İnsan onuru ayaklar altındaydı. Soğumuş olan ruhtan ötürü niyetler, düşünceler, söylemler, eylemler, felçliydi. İnsanlar da kötürümdü.

Haksızlıkların ve mağduriyetlerin hüküm sürdüğü bir esnada MESİH, ilahi şefkat ve koşulsuz sevgi olarak doğdu. **Doğuşu aslında, ego ile ruh arasındaki içsel çatışmayı bitiren ve ruhun iktidarını aşikâr eden sosyal bir doğuştur.** İçten dışa işleyen bu doğuşun programıyla ve ruhuyla (yazılımıyla) dolu olursak, kişisel zaferin genel zaferden önce geldiğini anlarız. O zaman ruhsal sağlığımız sarsılmaz. Hayatımız da daha rahat ve anlamlı olur.

Doğuşuyla bizimle yitip gitmeyecek o büyük HAKİKAT'in bir parçası olarak varlığımızı ışıkladırdı. Ötekileştirmeye set çekerek insan onurunu yüceltti. Tahakküm yerine tamamlama anlayışını ikame etti. Densizliğe karşı hizmet etmeyi geliştirdi. İnsanlığın felçli ve kötürüm taraflarını iyileştirdi. İyileştirdi ki, sosyal empati gelişsin ve büyüsün. Hem kendimize, hem başkalarına faydalı olabilelim. Birbirimize destek olalım. İyileştirdi ki, her daim merhametli farkındalıkla ahlaki terbiyenin elinden tutalım. Anlayışla karşılıklı yük taşıyalım. Yükü hafifletirelim. İyileştirdi ki, tevazu bizi çoğaltsın ve büyüsün. İnsanlara ve tüm varlığa şefkat ruhuyla yaklaşalım. Hayatı kolaylaştıralım. Hizmet alanımızı iyileştirelim. Hayatı zenginleştirelim.

Mesih'in doğuşuyla kutsal olan bize açıklanmıştır. Hayat onda ortaya çıkmıştır. O, bütün anlamların ve tatminlerin ta kendisidir. O, içsel barışımızın yegâne ışığıdır. O'nun sevgisini başka sevgi ile değiştirmeden, O'nun yaşam veren öğretisiyle anlam bağı kurabilirsek, bizde yitik olanı yeniden

bulabilir, kendimizi ve etki alanımızı onarabiliriz. İstikrarlı bir hale getirebiliriz. Zira onunla dolarsak, farkındalığımız büyür. Hayat ve benlik algımız gelişir. Egonun örtük kibrinden ve önyargısından kurtulmuş oluruz. Haşin bakışımız sevecen; sert tutumumuz esnek olur. Bu sayede akışta ve sorunlarda daha rahat ilerleyebiliriz. Zira olgunlaşma yolunda yaşanan onca acı, onca sıkıntı egonun karanlıklarını aydınlatmak içindir. Ruhun güzelliklerini -hakiki benliği- egemen kılmak içindir. Ruh, egonun enerjisi gibi hayatı kirletmez. Aksine hayatı sadeleştirir, güzelleştirir. Çünkü ruhun enerjisi zaman ve mekânın etkisinden münezzehtir. Her şeyin ancak zıddıyla var olabileceğini, kötü olmadan iyinin olamayacağını söyleyen zıtlar/karşıtlıklar yarasına tabi değildir.

Ego, dünya iradesini; ruh ise, ilahi iradeyi temsil eder. Ruhun iradesi yenilenmeye ve dönüşüme açık iken, egonun iradesi eski kalıplara tutunur. Asla yenilenmek ve dönüşmek istemez.

Ego yıkıcı, ruh yapıcıdır. Ego tutarsızdır, aldatır. Ruh samimidir, aydınlatır. Ego yok etmeyi; ruh var etmeyi sever. Ego almayı, ruh vermeyi gözetir. Ego "ben" der, başkasını dışlar, bencil davranır, kendi çıkarını gözetir. Ruh "biz" der, başkasını da kendisi gibi görür, özgecil davranır, genel çıkarı yüceltir.

Ego, katılaşmayı ve gerilemeyi; ruh esnekliği ve gelişimi sembolize eder. Ego, fiziksel şartlara bağlı ve bağımlıyken, ruh özgür ve sınırsızdır. Ego, zaman ve mekânın baskısı altında iken ruh bunlardan özgürdür. Ego zorlaştırıcı ve baskıcıdır, ruh kolaylaştırıcı ve özgürleştiricidir.

Ego, kötümserliği, korkuyu, hüznü, vefasızlığı, sorumsuzluğu, kıskançlığı, kurnazlığı, zulmü, ahlaki kötülüğü, uyumsuzluğu, çatışmayı, tembelliği, yıkıcı faaliyetleri, rekabeti, kini, üstünlüğü, istismarı-sömürüyü ve intikamı yansıtır.

Ruh, iyimserliği, cesareti, neşeyi, sevinci, samimiyeti, iyiliği, sorumluluğu, vefayı, özgünlüğü, özgürlüğü, uyumu, barışı, çalışkanlığı, hakikati, yapıcı faaliyetleri, bolluk ve bereketi, yüce gönüllülüğü, bağışlamayı ve sevgiyi yansıtır.

Egonun ve ruhun bu karşıt tutumu iç dünyamızda kargaşaya neden olmaktadır. Bu kargaşada zihin ve kalp belirleyici karşıt rollere sahiptir: Kalp ruhun iradesiyle birleşir ve ruha güç verir. Zihin ise, egonun iradesiyle birleşir ve egoyu güçlendirir. Kalp ruhun iradesine teslim olurken, zihin egonun iradesinde kalmakta ısrar eder. Bu da bencil mağduriyetlere neden olur. Ruhun iradesi güçlenince, egonun iradesi zayıflar. Böylelikle egonun iradesi etkisizleşir ve ruhun iradesi devreye girer. Bu süreç, dış dünyanın gerçek engellerinden çok daha tehlikelidir. Zira potansiyelimizi kısıtlayan bu engellerin büyüklüğüne ve küçüklüğüne göre inişler ve çıkışlar yaşıyoruz: Dolayısıyla egonun ve ruhun neden olduğu içsel çatışmayı Mesih'in doğuşuyla aşikâr olan manalarla barışa dönüştürmek, istikrarlı ve dingin bir hayatın temel ilkesidir. **“Yol, hakikat, yaşam”** (Yuhanna 14: 6) bilgisi bu ilkenin

dinamikleridir. Bu dinamikler, sahip olduğumuz (*makam, yetki, bilgi, yetenek, donanım, servet vs.*) her şeyden çok daha değerli ve daha üstündür. Çünkü onların yokluğunda insandaki kör noktalar çoğalır. Bu kör noktalar çoğaldıkça, ego-insan katılaştır. Ruh-insan daralır. Ancak insandaki kör noktalar **“yol, hakikat, yaşam”** bilgisiyle aydınlanınca, ruh-insan genişler. Ego-insan esner ve anlayış kazanır. Bu nedenle benliğimizdeki kargaşanın dinmesi ruhun iktidarına bağlıdır. Bunun için uyanmak ve yeniden doğmak icap eder. Egonun karanlık tarafları sevginin ve bilginin ışığıyla aydınlanması gerekir. **Egonun karanlık tarafları aydınlanmadan hakiki benlik doğmaz.** Sahte benlikle dünyevi zorluklar içinde ilerlemek ve rahat etmek sanal bir tatminden öteye geçmez.

Zira hakiki benlik içsel çatışmayı uyuma kavuşturarak kişinin nefsiyle mücadelesini kazanması, büyüklük-küçüklük gibi bütün aşağılık kompleksleri yenerek kendini bilmek, kendini bulmak, kendine gelmek ve kendini aşmak demektir. Ruhun üzerini kaplayan nefsanîyetin kalın çamur tabakasını sıyırmadan insaniyete yani hakiki yaşama ve hakiki benliğe kavuşmak zordur.

Anacak **“Cesur olun ben dünyayı yendim”** (Yuhanna 16: 33) diyerek egonun kötü arzularına meydan okuyan Mesih gibi, saf yüreği, sevgiyi, cömertliği, alçakgönüllülüğü, bağışlamayı, açıklığı, içsel özgürlüğü şiar edindiğimizde ve hakkaniyet anlayışımıza (bencillik değil de) şefkat yüklediğimizde hakiki benliğimize kavuşacağımızı bilmeliyiz. Mesih’in programı içimizde etkin olmadan bu zorlu mücadeleyi kazanamayız. Zira O’nun programı içimizde aktif olmazsa, şebekeye bağlı olmayan (ağırsız) akıllı telefonda farkımız olmaz. Söylenildiği üzere, **“Tanrı’nın buyruklarını yerine getiren Tanrı da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığımızı bize verdiği Ruh sayesinde biliriz”** (I. Yuhanna 3: 24).

Unutulmasın ki, ibadetin ve maneviyatın esas işlevi, ruhu güçlendirmek ve işlevsel hale getirmektir ki, kişi ruh-insan tarafını ego-insan tarafına hâkim kılabilsin. İçsel rehberi olan nefsine hükmedebilsin. Zira ruhun iradesini hayatına geçiremeyen kişi zayıf ve işlevsiz olur.

Bu düşüncelerle, içsel barışımızı sağlayan Doğuş (yaldo) Bayramını içtenlikle kutluyorum. Sevgisi ile hayat(ımız) ısınsın. Dua edelim ki, tüm varlığı ışıklandırsın. Savaşlar yok olsun. Kalpler onun nuruyla, bakışlar onun ışığıyla dolsun.

2024 yılında herkese ve insanlık âlemine huzur ve bereketler dilerim.

Saygılarımla.

Yusuf Beğtaş